

31. OULUN KANSAINVÄLISEN LASTEN- JA NUORTENELOKUVIEN FESTIVAALIN
VIRALLINEN ÄÄNENKANNATTAJA

VALOKEILA

Amerikkalaisia klassikoita

VALOKEILASSA

LAPSUUDEN TUNNELMISSA

Maija Poppanen saa kaipaamaan lapsuuden huolettomuutta.

Robert Stevensonin ohjaama *Maija Poppanen* on hellyttävä elokuva erikoisesta lastenhoitajasta, joka saapuu kaitsemaan kahta pientä lasta, Annaa ja Mikkoa. Entisajan Lontooseen sijoittuva elokuva alkaa, kun herra ja rouva Pankin lasten, Annan ja Mikon, hoitaja on kyllästynyt huolehtimaan kahdesta vilkkaasta lapsesta ja ottaa lopputilin.

Uusista lastenhoitajan paikan hakijoista vain yksi vie lasten sydämen, nimittäin sateenvarjolla lentäen saapuva, ihmeellisiä taikoja tekevä Maija Poppanen. Tämän naisen luova lastenkasvatus ei voita herra Pankin sympatioita puolelleen, mutta lapset kokevat uskomattomia seikkailuja lastenhoitajansa kanssa.

Hauska ja vaikuttava

Vaikka Maija Poppanen juoni on jo sellaisenaan hieno, elokuvalliset keinot tekevät siitä täydellisen lastenelokuvan. Tästä elokuvasta

on vaikea löytää huonoja puolia, kuten muistakin Disneyn lastenelokuvista. Elokuvan puvustus ja lavastus ovat vertaansa vailla. Pankkien talon sisustus teki elokuvan miljööstä uskottavan, ja täytyy myöntää, että ihastuin itsekin kyseiseen sisustukseen. Asut loivat ihanaa vanhanajan tunnelmaa.

Elokuvan musiikin sanat ja sävellykset ovat hauskat ja tarttuvat. Cotton Warburtonin leikkaus on onnistunut. Kekseliäät, mutta lievästi stereotyyppiset hahmot, kuten ankara, hyvin vahatut viikset omaava pankkiiri-isä sekä hänen joka paikassa hössöttävä vaimonsa, tuovat vielä oman lisänsä hymyn huulille.

Maija Poppasessa on kokonaisuudessaan ihana tunnelma. Sateisena iltapäivänä oli mukava vain kätertyä sohvanurkkaan, kuten aina lapsena, ja antaa elokuvan viedä mennessään.

Lasten lisäksi elokuva sopii kaikille, jotka haluavat palata

pariksi tunniksi takaisin lapsuuden tunnelmiin. Jos onnistuu hetkeksi saamaan itsensä irti valkokankaalta ja miettimään elokuvan pääajatusta, voi huomata, ettei Maija Poppasta ole tehty ainoastaan viihdytystä varten. Mielestäni elokuvan pääajatus onkin, ettei uusia tuulahduksia samaan konservatiiviseen maailmankuvaan kannata tuomita.

ESSI LESKELÄ
SANATAIDERYHMÄ KAMELEONTTI

MAIJA POPPANEN
YHDYSVALLAT 1964, 140 MIN
SALLITTU KAIKENIKÄISILLE
TI 20.11. KLO 15.00
PE 23.11. KLO 11.15
SU 25.11. KLO 16.30

ELOKUVA-ARVIO

Nuoren kauriin kasvutarina

David Handin ohjaama *Bambi* on kertomus suloisen kauriinvasan kasvamisesta metsässä. Joka päivä Bambi oppii uusia, ihmeellisiä asioita metsästä, mutta elämään kuuluu myös vaaroja ja suruja. Ystäviensä avulla Bambi selviää vastoinkäymisistä, ja monien vaiheiden kautta kömpelöstä kauriinvasasta kasvaa uljas metsän kuningas.

Elokuvan tarina on kaikessa yksinkertaisuudessaan aivan ihana, jos vertaa Disneyn uudempiin piirrettyihin, jotka ovat yleensä hirveän teennäisiä. Bambin tarina etenee ihastuttavan verkkaisesti, ja iloiset, surulliset ja jännittävät kohdat on rytmitetty taitavasti. Elokuvasta saa sen vaikutelman, että sen tekijät silloin 70 vuotta sitten todella tiesivät, mitä tekevät.

Mielestäni *Bambi* kuuluu ehdottomasti Disneyn parhaiden piirroselokuvien joukkoon, joten jos aiot käydä leffafestareilla, kannattaa ehdottomasti käydä katsomassa se!

KATRI HEIKKINEN
SANATAIDERYHMÄ TAIKASULAT

BAMBI
YHDYSVALLAT 1942, 70 MIN
SALLITTU KAIKENIKÄISILLE
TI 20.11. KLO 9.15
TO 22.11. KLO 9.15
PE 23.11. KLO 17.30
LA 24.11. KLO 10.00

PÄÄKIRJOITUS

Elokuvien aika

Marraskuun pimeydessä Valokeila halkoo kaupunkia. Se hiipii sisään jännityksen täyttämiin saleihin, uppoaa penkkien pehmeeseen, nauttii ilmassa tuoksuvasta odotuksesta ja katselee arvioiden valkokankaalla vilistävät elokuvat.

Vuosittainen Oulun kansainvälinen lasten- ja nuorteneelokuvien festivaali on jälleen valtaamassa kaupungin. Myös Valveen sanataidekoululla odotetaan viikon mukanaan tuomaa lehtitoimittajan arkea, sillä festivaaliviikon ajan sanataidekoululaiset toimittavat Valokeila-lehteä. Valokeila julkaisee tuoreena viikon aikaiset tunnelmat, tunteet ja elokuva-arviot.

Muistatko vielä, mikä oli aivan ensimmäinen näkemäsi elokuva? Miten sen katsominen tuntui varpaissa saakka, kutkutteli sormen päitä ja sai tunteet myllertämään läpi kehon? Tänä syksynä moni festivaalivieras palaa ensimmäisten elokuvamuistojensa pariin, kun valkokankaan valtaavat amerikkalaiset klassikoelokuvat. Luvassa on ikimuistoisia hetkiä Lumikin, Maija Poppasen tai vaikkapa Bambin parissa.

Toivonkin lumoavia elokuvahetkiä kaikille festivaalivieraille. Muista napata mukaasi myös Valokeila ja katsastaa, oletko samaa mieltä nuorten kriitikoidemme kanssa näkemästäsi elokuvasta! Valokeila on koko festivaaliviikon ajan jaossa kaikissa elokuvien esityspaikoissa sekä pääkirjastossa.

ELINA TIHINEN
VALOKEILA-LEHDEN PÄÄTOIMITTAJA
VALVEEN SANATAIDEKOULUN OPETTAJA

Hyväntahtoinen sankari

Robin Hood on aatelismies, joka varastaa rikkailta ja antaa köyhille. Englannin kuningas Rikhard on vangittu, ja hänen sijaisenaan toimii Rikhardin paha veli prinssi Juhana, joka on normanni. Normannit sortavat toisia Englannissa asuvia ihmisiä, saksia. Saksien pelastajaksi nousee Robin Hood, joka yrittää kumota prinssi Juhanan hirmuhallinnon.

William Keighleyn ja Michael Curtizin ohjaaman sankaritarinan rinnalla kulkee rakkaustarina hurjan mutta hyväntahtoisin Robin Hoodin ja Marian-neidon välillä.

Vuonna 1938 ilmestyneessä Robin Hoodin seikkailut -elokuvasa on vanhan ajan Hollywood-viehätystä. Toisaalta siinä on ajan tyyppillisiä maneereja ja ylinäyttelemistä, mikä ajoittain ärsyttää. Errol Flynn Robin Hoodina ja Olivia de Havilland Marian-neitona tekevät aidot roolisuoritukset ja onnistuvat tavoittamaan hahmojensa ytimet. He toimivat hyvin yhdessä elokuvan rakastavaisina.

Nykypäivänä epäaidolta näyttävät lavasteet ja metsäkohtausten taustat laimentavat hieman elokuvakokemusta. Katsoja kiinnittää helposti huomiota epäaidon näköiseen metsään tai linnaan. Hassua kyllä, yksi elokuvan voittamista Oscar-palkinnoista tuli nimenomaan lavastuksesta.

LIDA AHONEN
SANATAIDERYHMÄ KAMELEONTTI

ROBIN HOODIN SEIKKAILUT
YHDYSVALLAT 1938, 103 MIN
SALLITTU KAIKENIKÄISILLE
PE 23.11. KLO 9.00
LA 24.11. KLO 14.00

”VALAAT KUULOSTAVAT TUOLTA, KUN NE OVAT EKSYNEET.”

Mik on 11-vuotias poika, joka asuu rokkarialkoholisti-isänsä ja isoveljensä kanssa Tukholmassa. Heti Jäälohikäärmeen (ohj. Martin Högdahl ja Håkan Bjerking) alussa näytetään, miten isä hoipertelee humalassa mölisten kotiin ja poika peittelee hänet nukkumaan olohuoneen lattialle. Pieni Mik on vastuussa isästään ja myös isoveljestään Tonysta, joka ei osaa edes laittaa ruokaa.

Kaupungin kotia ei alun jälkeen näytetä. Isän örvellystä tärkeämpää on Mikin vierailu eläinmuseossa, jossa hän kuuntelee valaiden laulua ja esittelyääninauhaa. Sama ääni kulkee koko elokuvan ajan mukana ja kertoo valaiden elämästä. Valaiden tarina kertoo samalla myös Mikin tarinan.

Pelottavan välikohtauksen jälkeen sosiaaliviranomaiset hakevat Mikin ja kertovat, että hänen täytyy lähteä tätinsä luokse pohjoiseen lomalle siksi aikaa, kunnes isä on parantunut. Sosiaalitati ja -setä edustavat elokuvan pahoja voimia. Erityisesti nainen on hyvin epämiellyttävä koukkunenineen ja mulkosilmineen.

Toimiva rytmi

Pohjoisen talven keskellä Mik oppii monia asioita. Vaikka Linda-täti vaikuttaa aluksi hassulta, osoittautuu hän hyvin ystävälliseksi. Isää parempia miehen malleja Mikille ovat naapurin vanhat veljekset, jotka eivät ole puhuneet toisilleen 30 vuoteen. Heidän kanssaan Mik oppii kalastamaan.

Jäälohikäärme on kaunis, koskettava ja toiveikas. Silti elokuva ei ole parhaimmillaan aivan perheen pienimmille.

Mikin isästä kerrotaan vähän. Hän soittaa hurjistuneen puhelun Lindalle ja Mik vastaa. Mik kuulee isän äänessä taas pelottavan puolen ja laskee luurin alas. Myöhemmin Linda kertoo, että hänen ja Mikin isän isä oli myös alkoholisti. Sydäntä särkee, kun Mik kysyy, miksi isä silti juo vaikka lapsuudessa oli samanlaista.

Uudessa koulussa Mik ystävyystyy ja rakastuu. Ystäväjoukolla he yhdessä rakentavat jään päällä liikukuvan aluksen, Jäälohikäärmeen. Elokuvan kohtaukset on hyvin rytmitetty. Synkkä hetki saapuu, kun sosiaaliviranomaisten auto kaartaa uudestaan pihaan, tällä kertaa Lindan. He vievät Mikin sijaisperheeseen, jonka ulkokuori on kiiltävä ja kaunis, mutta joka osoittautuu kaikiksi muuksi.

Mik onnistuu pakenemaan perheen luota. Elokuvan käännekohta on hieno, yhtä aikaa konkreettinen ja symbolinen.

Kylmänväreitä kiirii selässä!

Rankasta teemastaan huolimatta Jäälohikäärme on kaunis, iloinen ja toiveikas elokuva. Mukavia kohtauksia on enemmän kuin pahoja. Silti aivan perheen pienimmille en elokuvaa suositele.

JOHANNA LAURILA

JÄÄLOHIKÄÄRME
SALLITTU YLI 8 VUOTIAILLE
RUOTSI 2012, 77 MIN
MA 19.11. KLO 9.00
TO 22.11. KLO 17.00
PE 23.11. KLO 9.00
LA 24.11. KLO 10.00

TIEDOTUS

ENENNÄKEMÄTTÖMIÄ ELOKUVIA EDULLISESTI

Lasten- ja nuortene elokuvien festivaali saapuu taas ilahduttamaan koko perhettä syksyisen pimeyden keskelle. Ohjelmistossa on lähes sata elokuvaa, joten kaikille varmasti löytyy jotakin katsottavaa. Tule tutustumaan esimerkiksi tai-kavasaraansa ilkeitä jättiläisiä vastaan heiluttelevaan seppä

Thoriin tai valloittavaan Vikke Viikinkiin.

Lippujen hinnatkaan eivät pääta huimaa. Normaalilippu maksaa vain 5 euroa ja S-Etukortilla, K-Plussakortilla tai Oulun kaupungin henkilökuntakortilla alennusta saa vielä yhden euron verran. Lippujen ennakkomyynti alkaa keskiviikkona 14.11. klo 12.00 kulttuuritalo Valveella.

Festivaalin ohjelmistossa on valtavasti elokuvia, joita sinulla ei välttämättä ole mahdollisuutta nähdä muualla, joten kipin kapin elokuviin!

www.oulunelokuvakeskus.fi/lef

MIRA PÄÄTALO
Festivaalitiedottaja
/Festival press officer
press@oufilmcenter.fi
+358 400 617 491

TOIMITUS

PÄÄTOIMITTAJA: ELINA TIHINEN
TOIMITUS: JOHANNA LAURILA, IIDA AHONEN, KATRI HEIKKINEN, ESSI LESKELÄ, MIRA PÄÄTALO
TAITTO: PAULA KLUUKERI
JULKAISIJA: VALVEEN SANATAIDEKOULU.
OULUN KANSAINVÄLINEN LASTEN- JA NUORTENELOKUVIEN FESTIVAALI
PAINOS: 1000 KPL
LISÄTIETOJA:
WWW.OULUNELOKUVAKESKUS.FI/LEF